

та да ся порасклади, или както обычно е наръчено въ піян-
скѣ-тѣ грамматикъ това времѧ емъ-вакшъ, па тогасъ —
удри пакъ на ракыж до срѣдъ ноощь! Ные Блъгаре-тѣ ни-
кога не можемъ да ся съгласимъ двама на едно мѣсто за
единъ какваж-да-было работж, нъ всякога връвимъ на „косено
е стрижено е“ помежду си, нъ тукъ въ това времѧ и въ
това дружество, за кое-то ми е прикаска-та, отгдѣ ся земе
това братско съгласie и любовъ по между тѣхъ дружинъ, па и
тевекелликъ та всичко връви изобще и на равнѣ мѣрж: тукъ не
піе само единъ, а пакъ другъ да гледа, нъ всякой единъ ще
почерпи прѣвѣ всички-ты, патога, най-послѣ, ще піе и той. То-
ва сѫще-то ще ся повтори отъ всички-ты членове, зачто-то
чашка-та е длъжна да ся сыпе у всякѣ уста, и да ѹ ся не Ѣше,
и то по толкова пѣти, колко-то главы има въ дружество-то!
Нъ съ това още не е свръшено: „на единъ кракъ не може
да ся стон“, казвать едни, а другы отговарять, че не было
добро на „текъ“, и, всички съгласно повтарять сѫщ-тѣ
работж и втори-пѣть. Отнакъ ся свръши и това нѣкой си
изнайде, че ные смы были православни Християне, вѣрвали
смы въ Св. Троицѣ, та хайде и за неї още и трети-пѣть
повтарять сѫще-то. Слѣдъ това и другъ нѣкой разуменъ
ся найде та измисли пакъ друго все пакъ таково нѣчто, ала
обычно ся свръшва съ черпеніе отъ кръчмаровж странж,
кой-то и напрѣдъ е былъ въ ерфене-то, нъ сега черпи пакъ
подъ прѣдлогъ: да излѣзе надъ всички-ты пѣтель! ала и
отъ други-ты по нѣкои си почерпять пакъ за да излѣзжть ужъ
и тѣ пѣтели, нъ кога станжъ да си идѣтъ, излѣзжть до единъ
кокошки, и то каквы? кой безъ калеврж (посталь), кой безъ
шипкѣ и др. т. Такывы дружества у нѣкои мѣста ставать и
по два пѣти на день: и прѣдъ обѣдъ и прѣдъ вечеріж. И гор-
ко му дошло кой-то имъ падне въ това времѧ въ ржцѣ, или
кой-то отъ членове-ты имъ не піе! Тукъ нѣкои си ся намѣ-
рять ужъ по-умны, та вмѣсто отъ ракыж захващать отъ ви-
но, ужъ че отъ него не болѣло главж, ала не знаѣтъ че и то
е все пакъ сѫще-то; зачто-то, колко-то алкооль (опуевател-
ный духъ, кой-то ся намира у всички питія) има у ракыж-тѣ
въ малкѣ-тѣ чашкѣ, та и вино, испито въ сѫщѣ мѣрж
чашкѣ колко-то и ракыж, и то Ѣше докара все сѫще-то гла-
воболие. Другы нѣкои пакъ, като прѣдвиждать че друже-